

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XV. Contemptus sui, qualiter causetur in homine, & quàm vtilis sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

Pfal 9.

Isaia 3.

Luc. 6.

potiùs toto corde & spiritu fuge virus huius pestilentia, venenum laudis, reputationem iactantia & ostentationis; ne videlicet, iuxta Prophetam, laudetur peccator in desideriis anime suae. Et Isaia tertio: *Qui beatum te dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum dissipant.* Et Dominus Lucae sexto: *Vae cum benedixerint vobis homines.*

CAPVT XV.

Contemptus sui, qualiter causetur in homine, & quàm utilis sit.

PROINDE quantò quis vilitatis suae cognitor est, tantò plus & limpidiùs diuinæ maiestatis est inspector: & quantò aliquis propter Deum, veritatem & iustitiam, sibi ipsi in oculis suis est vilior, tantò in oculis Dei est pretiosior. Quapropter studeamus toto desiderij conatu nos vilissimos reputare, & credere indignos omni beneficio; nobis displicere, soli Deo placere, ab alijs indignissimi & vilissimi reputari: insuper super tribulationibus, afflictionibus, & iniurijs non moueri, nec super huiusmodi

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 5.
modi inferentes conturbari, nec cogitationibus contra eos inuolui, vel indignari; sed æquo animo credere velis, te cunctis iniurijs, vilipensionibus, flagellis, & derelictionibus esse dignum. Nam reverà, qui verè secundùm Deum pœnitet & luget, ille ab omnibus honorari ac diligi abhorret, nec subterfugit nec renuit se quodammodò odiri, conculcari, despici, vsque in finem; vt verè humilietur, & puro corde soli Domino Deo sincerè adhæreat. Verumtamen ad Dominum Deum solùm diligendum, & seipsum super omnia abhorrendum, & ab alijs appetere vilipendi, non requiritur labor extrinsecus, nec corporis valetudo, sed potiùs solitudo corporis, labor cordis, & quies mentis; vt scilicet labore cordis, & affectione mentis intimæ surgat, & corporaliter se ab illis infimis euellat, & sic ad cœlestia & diuina surgat & ascendat. Nempe hoc facientes, mutamus nos in Deum: & præcipuè tunc fit, quando ex corde eligimus, sine iudicio, damnatione & contemptu proximi, nos vt peripsa & opprobrium ab omnibus æstimari, imò ab omnibus tamquam

52 B. ALBERTI MAGNI
lutum fœdum abhorreri, quàm quibuscumque deliciis abundare, vel ab hominibus honorari aut eleuari, seu qualicumque corporali & transitoria sospitate vel commodo perfrui; nec aliam præsentis huius mortalitatis & corporalis vitæ consolationem desiderare, quàm nostras offensiones, culpas, & peccata sine intermissione lugere, deplangere, & plorare; perfectè nos vilipendere & annihilare, & de die in diem ab alijs magis magisque viliores haberi, & in omni vilitate indigni in nostris oculis quotidie fieri, vt soli Deo placeamus, eumque solum diligamus, sicque ei adhæreamus: nec circa aliquid velimus affici, nisi solùm circa ipsum Dominum Iesum Christum, qui solus iaceat in nostro affectu; nec de vlllo sollicitari & curare, nisi de ipso, in cuius ditione & prouidentia vniuersa & singula currunt & subsistunt. Non ergo tuum erit amodò deliciari, sed verè toto corde lugere. Quamobrem, si non luges, propter hoc luge: si verò luges, propter hoc magis lamentare, quia doloris causam tibi superinduxisti, propter tuas offensiones maximas & peccata

cata

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 53
cata infinita. Sicut ergo non sollicitudi-
nem gerit super spiculatorum disposi-
tionem, qui sententiam suscipit con-
demnatus; sic qui lamentatur, & effica-
citer luget, neque delicijs, neque iræ,
aut gloriæ, vel indignationi, vel huius-
modi aliquando attendat. Et sicut alia
cuium, alia sunt damnatorum habita-
cula; ita lugentium, & habentium ad
pœnam obligantia delicta, statio & in-
stitutio ab innoxijs & non obligatis
aliena penitus debet esse & remota.
Alioquin non esset differentia rei ob-
noxij & innocentis, in compensatione
& satisfactionis pœna, quæ tamen ma-
gna erat in prævaricationis culpa; &
liberior esset iniustitia, quàm innocen-
tia. Omnia ergo abneganda, omnia con-
temnenda, omnia excutienda & vitan-
da, vt plena fide bonum luctui pœni-
tentiæ iaciatur fundamentum. Igitur in
veritate Iesum Christum diligens, &
post eum lugens, & eum in corde & in
corpore portans, in veritate dolorem de
suis peccatis & offensionibus habens,
in veritate futurum regnum percipere
inquirens, necnon in vera fide memo-
riam tormentorum & iudicij æterni

possidens, & sui exitus timorem & memoriam firmiter perfecteque reassumens, non ulterius conabitur, nec curabit, nec sollicitus erit de aliquo alio. Propter quod qui ad beatam impassibilitatem & ad Deum currere festinat, omni die in qua non maledicitur & contemnitur, se multum damnum arbitretur sustinuisse. Impassibilitas autem est, à vitijs & passionibus libertas, cordis munditia, & virtutum ornatus. Æstima igitur te iam mortuum, quem non ambigis de necessitate moriturum. Et postremum argumentum omnium cogitationum, locutionum, operum tuorum, an secundum Deum sint, sit tibi indicium hoc, videlicet si his magis humilis, & intra te, & in Deo plus recollectus & confortatus fueris. Si autem aliter in te repereris, suspectum tibi sit, ne non sit secundum Deum, nec sibi acceptum, nec tibi proficuum.